

overordentlig Taknemmelighed overfor den ærede Minister.

Indenrigsministeren: Ja, jeg gjør heller ikke Regning paa og har aldrig gjort Regning paa Taknemmelighed fra det ærede Medlems Side; jeg er tværtimod forberedt paa noget helt Andet. Imidlertid maa jeg dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det Lovforslag, der her foreligger, ganske vist formelt foreligger som indbragt af mig, men at det har foreligget nu vist i fire Samlinger, og at der altsaa er ikke mindre end 3 eller 4 Indenrigsministre, der før mig have havt med denne Sag at gjøre, medens jeg kun har fulgt i deres Spor. Skulde det ærede Medlem iøvrigt have en lille Smule tilovers for mig, saa turde det dog maasse være værd at lægge Mærke til, at først jeg har naaet hen til at holde Antimændsagaterne paa det Punkt, hvorpaa de i Regjeringens Forslag have været stillede, hvilket ikke var lykkes mine Forgængere, ligesom jeg ogsaa aldeles bestemt har modsat mig at gaa ind paa, at man berøvede Embedsmændene i den Grønlandste Handels Kontorer den kongelige Ansættelse, naar man ikke tillige forhøiede deres Lønninger.

Ordføreren: Seg skal ogsaa tillade mig at henvende et Par Ord til det ærede kongevalgte Medlem ligeoverfor mig (Fischer), idet jeg skal udtale, at jeg tror, at Tidenden vil vise, at jeg udtryffeligt før kun yttrede mig som „Seg“ og netop særlig henvendte mine Ord til den ærede Minister, fordi han særlig havde adresseret sig til Flertallets Ordfører med sine Bemærkninger. Seg skal derhos iøvrigt gjøre opmærksom paa, at naar jeg fandt mig personlig — jeg beder bemærket ikke paa Udvalgets Flertals Begne — opfordret til at takke den ærede Minister, da var det fordi han havde tilføjet et af ham selv i Folkethinget stillede Forslag, til Fordel for det Forslag, der fremkom her fra Udvalgets Flertals Side, og fordi han havde erkjendt, at det, som han udtrykte sig, vistnok var et mindre rigtigt Forslag fra hans Side, og at det derimod var det Rigtige, hvad vi havde

foreslaaet. Da deri tillige indeholdtes Udtalelsen af et Princip, som jeg antager, at man maa sætte stor Pris paa at se anerkjendt, nemlig det, at en Mand's Ansvar ikke bør udmaales efter de Tider, som han arbejder i, saa kunde jeg, som sagt, ikke Andet end udtale, at jeg — jeg beder paany bemærket, at det ikke var paa Udvalgets Flertals Begne — maatte være den ærede Minister meget taknemmelig, fordi han vilde tilføje sit eget Forslag, udtale sig, om jeg maa sige, misbilligende om, at han havde stillet det og slutte sig til vort Forslag samt anerkjende det Princip, som Enhver, der har nogen Kjærlighed til Administrationen, med Glæde maa se støttet fra Regjeringens Side.

Fischer: Da det nu har vist sig, kun at have været den ærede Ordførers egen Anskuelse, der har fundet sit Udtryk igjennem de af mig før omtalte Ord, har jeg naturligvis intet Bider at bemærke. — Det forekommer mig iøvrigt, at den høitærede Minister ved sine Ytringer gav Sagen et noget vel personligt Anstrøg, men det skal jeg imidlertid ganske lade staa hen.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig, at jeg kun fulgte det Spør, som det ærede Medlem selv havde anvist.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen og man gik til Afstemning.

1) Vædringsforslag af Udvalgets Flertal til § 1. i Lov om Indtægt af Landet i 3die Linie forandres „2,600 Rbd.“ til „2,800 Rbd.“ vedtoges med 32 Stemmer mod 10.

2) Lovforslagets § 1, der med den vedtagne Forandring var saalydende:

Direktørerne for Vandbygningsvæsenet og for den kongelige grønlandste Handel lønnes hver med 2,000 Rbd. aarlig. For hver 5 Aars Tjeneste tilstaas der dem et Tillæg af 200 Rbd. aarlig; dog kan Sønnen ikke oversteige 2,800 Rbd. for hver.

vedtoges enstemmit med 43 Stemmer.